

Návrat k historickému označení městys Dalešice

Statut „městys“ uděloval v dobách monarchie na žádost místní šlechty sám panovník. Úspěšné sídlo muselo být přirozeně spádové a muselo mít ráz městečka. Tím, že získalo statut městyse bylo většinou obdarováno i možností pořádat výroční trhy. Po vzniku samostatného Československa byl udělován název městys ministerskou radou na základě detailní žádosti obce a po provedeném místním šetření. V tiskovině Československá republika z roku 1930 je uvedeno, že orgány státní správy postupovaly při povyšování obcí velmi přísně a značná část žádostí byla zamítnuta. Úspěšné obce musely splňovat určitá kritéria, musely být v každém směru na výši doby a svým stavem i vzhledem odpovídat pokročilému vývoji sociálnímu, hospodářskému, politickému, kulturnímu, zdravotnímu a technickému. Žádající obce ve třicátých letech minulého století musely tvořit uspořádaný celek, musely mít regulační plán, kanalizaci, vodovod, elektrické osvětlení, zdravotní a chudinská zařízení, hřbitov, školu, dlážděné ulice a upravené chodníky, zděné domy s tvrdým krytem a seskupené domy. Všeobecně bylo postavení městyse považováno za velmi prestižní záležitost.

Statut se uděloval již od 13. století až do druhé světové války. Označení městys v Československé republice existovalo do 16. května 1954. Po tomto datu ho minulý režim zrušil. Titul městečko bylo Dalešicím přiděleno v 16. století roku 1564, kdy král Ferdinand Jindřich udělil městečku Dalešice pečet' a právo zeleným voskem pečeti.

Mikroregion obcí Horní Poddoubraví vyvinul iniciativu usilující o navrácení statutu „městys“ do legislativy. Oslovil ostatní obce, které tento statut dříve užívaly, s žádostí o zaslání stanoviska obce na Ministerstvo vnitra a do obou komor Parlamentu ČR. Tato iniciativa byla schválena zastupitelstvem naší obce dne 12.9.2005.

Na základě požadavků obcí došlo novelou zákona č. 236/2006 Sb., o obcích ke změně § 3 odstavce 4 uvedeného zákona, který zní: Obec, která byla oprávněna užívat označení městys přede dnem 17. května 1954 je městysem, pokud o to požádá předsedu Poslanecké sněmovny. Předseda Poslanecké sněmovny tak na žádost obce stanoví a zároveň určí den, od kterého se obec stává městysem.

Pokud věrohodně prokážeme, že naše obec užívala titul městys před rokem 1954, bude nám název opět vrácen. Ze změny statutu neplynou žádné ekonomické výhody ani nevýhody. Zaplatíme pouze za výměnu razítek a různých označení, což je zanedbatelné a nesrovnatelné s kladným dopadem na zvýšení sebevědomí občanů.

Jaroslav Zadražil, starosta obce Dalešice (JZ)

Poutové pozvání

Stárci - rok 2005.

Přichází nejkrásnější období v roce. Začíná léto, je konec školního roku a to je neklamné znamení, že naše pouť na svátek sv. Petra a Pavla je za dveřmi. Největší obecní svátek je opět zde. Pouť se bude odbyvat **v neděli 2. července 2006.**

Program poutě je tradiční:

9.00 hod.	- poutová mše svatá
10.15 hod.	- položení kytice u pomníku padlých
poté následuje zvaní po obci
asi od 15.00 hod.	- hraje k tanci a poslechu na Městečku
dechová hudba
16.00 hod.	- vystoupí skupina mažoret z Hrotovic,
mezi nimi budou i dalešické slečny

Hudební doprovod pouti obstará jako loni osvědčená kapela „DUBŇANKA“, v čele s kapelníkem Ing. Petrem Kadaňkou. Dalešický pivovar bude na Městečku přítomen se speciálním poutovým pivem. Poutové atrakce budou též připraveny na svých místech. Žádost o pěkné počasí byla rovněž včas na patřičná místa odeslána. Všechny Vás zveme k příjemnému posezení na Městečku. Vyhrávat se bude až do soumraku.

Předehrou poutové neděle bude sobotní večerní koncert skupiny „Druhej dech“ v prostorách pivovarského nádvoří. Začátek je ve 20.00 hodin a majitelé pivovaru všechny zvou nejen k poslechu líbivých country melodií, ale i k příjemnému posezení se džbánkem dalešického poutového piva.

Součástí poutě bude výstava historických fotografií v naší škole. Bude otevřena v sobotu i v neděli, vždy odpoledne. Pozvánku spolu s podrobnostmi najdete uvnitř Zpravodaje.

Rudolf Špaček, místostarosta obce Dalešice (RŠ)

SOKOL - to je pohyb

Jistě si všichni pamatujete, že jsme rok 2005 zakončili pěknou divadelní pohádkou. To je samozřejmě velmi chválihodné, ovšem kvůli nazkoušení divadla musíme přerušit téměř na dva měsíce gymnastický trénink. Chci připomenout, že ze všech disciplín, které plníme pro přebory župy je gymnastika nejtechničtější a tím nejnáročnější sport. Chlapci musí zvládnout sestavy akrobatické na kruzích, hrazdě, bradlech a ještě přeskok přes kozu či švédskou bednu. U děvčat je to podobné, nemají sice bradla a kruhy, zato cvičí na kladině a akrobatickou sestavu musí sladit s hudbou. Takže hned po Novém roce jsme začali pilně cvičit, byť přebory v gymnastice bývají až v dubnu.

Nebyli jsme však živi pouze gymnastikou. V březnu jsme si zajeli na přebor župy ve sjezdovém lyžování do Luk nad Jihlavou. Tentokrát jsme nebyli tak úspěšní jako loni, naši lyžařskou čest zachránila Věra Špačková svým **2. místem**. Hned po lyžování jsme jeli do Třebíče na přebory župy ve florbalu. Naši mladší žáci si vedli dobře, byli 7. a dvě družstva starších žáků dokonce na 4. a 5. příčce.

Na apríla jsme si udělali přebor jednoty v gymnastice a všech 28 soutěžících cvičilo s chutí a radostí, což ocenili přihlížející rodiče a další známí. Program nám doplnilo několik vystoupení gymnastického dívčího oddílu z Náměště nad Oslavou svými pódiovými skladbami.

No a za týden už byly gymnastické žně v Jihlavě, my jsme přivezli první medaile – **zlaté** Pepa Potůček, Kačka Bazalová a Marta Kovářová, **stříbrné** Pavla Valová a Barča Bazalová, **bronzovou** přidal Pepa Dufek. Ale to nebylo všechno, zároveň s gymnastikou probíhá i přebor ve šplhu, buď na tyči nebo na laně. I tuto silovou disciplínu

jsem výborně zvládl. **První místo** obsadil Pepa Potůček, Markéta Kovářová a Aneta Zadražilová, **druhé místo** Pepa Dufek, Barča Bazalová a Terka Zadražilová, **třetí** byla Pavla Valová. Jako každý větší přebor jsme i tento zakončili v cukrárně v Třebíči, kde si děti pochutnaly na zákuskách.

Na konci dubna uspořádala T.J. Sokol Kněžice přebory župy v přespolním běhu. Bylo velmi špatné počasí, ale našim závodníkům to nevadilo. **Zlatou** medaili vybojoval Peťa Voneš, Pavla Valová, Miša Ondráčková, Marta Kovářová, Terka Zadražilová a Vojta Veselý. **Stříbrná** byla Kačka Bazalová, Nikola Chládková, Barča Bazalová, Markéta Kovářová a Martina Ondráčková. **Bronz** si přivezla Denisa Ondráčková, Kačka Bazalová a Věra Špačková. A zase cukrárna...

V půli května jsme vyrazili do Třebíče na atletiku. Zde se soutěží ve sprintu, skokem do dálky, hodu kriket. míčkem a nově ve vytrvalostním běhu, jehož délka závisí na věkové kategorii dětí. I při velké konkurenci jsme si nevedli špatně. **Zlatou** měl sice pouze Vojta Veselý, ale Martina Ondráčková získala **stříbrnou** a Miša Ondráčková, Markéta Kovářová, Věra Špačková a Kačka Bazalová **bronzovou** medaili. Sladká, tentokrát zmrzlina odměna čekala opět v cukrárně.

V pátek 19. května jsme tradičně ukončili cvičební rok 2005/2006. Malí špuntí hráli šipkovanou a ty větší děti jsme protáhli na kolech po místních cyklostezkách.

Jestlipak si pamatují, jak se pozná dub letní od zimního, která kytka je dobrá na bolavé ruce a nohy, co kvete žlutě u Velkého rybníka a zdali-pak zjistili, co je to tajemný „Relpán“?

To a další legrácky jsme pak prodiskutovali u společného ohníčku a pár

ků, které voněly na hřišti.

27. května jsme nemohly chybět při slavnostním otevření dětského hřiště ve sportovním areálu v Dalešicích. Naše děvčata a chlapci společně s cvičenkami z Třebíče, Želetavy a Pelhřimova poprvé předvedli na veřejnosti obě sletové skladby, které nacvičujeme. Bylo to svěží, barevné a roztomilé vystoupení.

Hned den nato jela tatáž děvčata a chlapci na župní slet v Třebíči, kde opět zacvičili sletové skladby Počítadla a Rozkvetlá louka.

V sokole jsme sice vyhlásili prázdniny, ale ještě jsme předvedli sletovou skladbu Počítadla v Želetavě a ve Vyškově. Ve stejném čase byla na přeborech ČOS v Praze naše děvčata – Barča Bazalová a Markéta Kovářová, která získala ve šplhu **bronz**. Blahopřejeme!

Na přebory ČOS v Plzni i do Prahy měli jet ještě další naši cvičenci, ale kvůli nešťastně naplánovanému sletu župy a z rodinných důvodů jsme museli nakonec účast odmítnout. Snad příště!

A teď malá pozvánka na XIV. Všesokolský slet, kam pojedou 39 účastníků z Dalešic. Pokud je chcete vidět, tak Počítadla budou 5. 7. ve 21.00 hodin a Rozkvetlá louka má hlavní vystoupení 6. 7. ve 14.00 hodin na Strahově.

Na závěr chci poděkovat všem našim malým i větším závodníkům, vždyť letos obohatili naši sbírku medailí o **13 zlatých, 13 stříbrných a 9 bronzových**, a všem, kteří nevyhráli za jejich snahu a radost z pohybu. Všem cvičitelům, kteří jsou zároveň funkcionáři TJ. Sokol Dalešice vyjádřit obdiv, jak to všechno zvládnou!

Všem hezké prázdniny a po prázdninách nashledanou u nás v sokole!

NAZDAR!

RNDr. Josef Potůček
starosta TJ. Sokol Dalešice

V sobotu 1. července a na pouťovou neděli 2. července 2006 bude v místní škole otevřena výstava s názvem „**Naše Dalešice před lety**“, sestavená ze starých fotografií a dalších dokumentů. Výstava představuje naši obec tak, jak vypadala v minulosti nejen po stránce vzhledu, (některé snímky byly pořízeny před sto lety/ ale i život v obci/ masopust, poutě, hody, divadelní představení, atd./ a fungování různých organizací/ JZD, hasiči, Sokol, pivovar atd.) Na fotografiích lze také vidět už zaniklé přírodní scenérie z okolí Dalešic, práce v zemědělství i v lese.

Obrázkové zdokumentování dalešické minulosti a její porovnání se současností bude jistě zajímavé pro každého návštěvníka výstavy. Poznáte řadu lidí, kteří už nejsou mezi námi, ale kteří vytvářeli ve své době dějiny Dalešic. Při předpokládaně horůčavě bude chvílka strávená ve stínu školní budovy při prohlídce výstavy nejen příjemná, ale i poučná. Vzpomínkami si ti starší jistě připomenou i dobu svého mládí.

Výstavu jsem sestavil díky pochopení celé řady našich

spoluobčanů, kteří mi ochotně zapůjčili fotky k přefocení. Jejich vstřícnost mi vždy dodala chuť do dalšího shánění. Někteří měli doma opravdu unikáty a určitě by bylo škoda, aby zůstaly zastrčeny v krabici, nebo v albu. Všem jsem velice vděčen a zaslouží si srdečné díky. Myslím, že sbírka historických fotek není u konce a že postupem doby bude rozmnožena, neboť

ještě celou řadu občanů jsem neoslovil a nepožádal o nahlédnutí do jejich rodinného archivu.

Chtěl bych také poděkovat řadě pamětníků, kteří mi pomohli fotky identifikovat, případně dávali tipy na koho bych se měl ještě obrátit, kde by mohli mít něco, co by bylo zajímavé a vhodné do této sbírky.

Schválně nechci nikoho jmenovat, abych na někoho nezapomněl. Vám všem, se kterými jsem jednal o zapůjčení fotek, či jen tak povídal o minulosti Dalešic, chci vyslovit upřímné poděkování. Výstava ve škole bude přístupná **v sobotu 1. 7. 2006 od 16.00 do 19.00 v neděli 2. 7. 2006 od 14.00 do 17.00.**

RŠ

POZVÁNÍ NA VÝSTAVU

Zahájení provozu na novém dětském hřišti

V poslední květnovou sobotu bylo slavnostně předáno do užívání nové dětské hřiště ve sportovním areálu. Slavnostní zahájení proběhlo za účasti místopředsedy parlamentu Jana Kasala a senátora Pavla Janaty. Symbolickou pásku přestřihli spolu se zástupci sponzorů, kterými byli tiskový mluvčí JEDU

Ing. Petr Spilka a předseda Energoregionu 2020 a starosta Studence Josef Zahradníček. Poslanec Jan Kasal pak daroval jeden značkový fotbalový míč naší škole a další pak TJ Sokol.

Po krátkých proslovech shlédli zúčastnění provedení dvou skladeb, se kterými vystoupí naši cvičenci v Praze na Vsesokolském sletu. Byla to skladba mladších dětí s názvem „Počítadla“ a po té cvičení starších žáků s obručkami s názvem „Rozkvetlá louka“. Obě vystoupení byla působivá a cvičenci sklidili zasloužený potlesk.

Následovalo soutěžení v netradičních sportech, které probíhalo za dohledu pedagogů naší školy a některých rodičů. Probíhala rovněž soutěž ve znalostech dopravního provozu. Úspěšní účastníci obdrželi různé upomínkové předměty, sladkosti a někteří cyklistické přilby. Všem kteří se jakkoliv zapojili do pomoci při otvírání hřiště patří poděkování.

Patří i panu Pavlu Valovi za zajištění občerstvení a dalešickému pivovaru, který pomohl při hašení žízně svým lahodným mokem.

Dokončovací prací nepřál počasí, ale při samotném slavnostním zahájení se ustrnulo a tak vše se odehrálo za svitu slunce a dobré nálady.

V Dalešicích se zbudovalo sportoviště, jaké zde nikdy nebylo. Jsou na něm ještě nedodělané drobnosti, které však nebrání normálnímu provozu.

Doufáme, že hřiště nebude ničeno rukama vandalů a bude dlouho sloužit svému účelu, to je ke sportování a pohybu naší mládeže.

Do vlastních řad

RŠ

Pravdivost deseti slov Boženy Němcové, která napsala v úvodu své knihy Babička, se potvrzuje dnes a denně. A která že slova to jsou? Přece – „není na světě člověk ten, aby se zalíbil lidem všem“. Víc než stoprocentně platí i pro současnou situaci v našich rozkopaných Dalešicích. Když se po všech obtížích podařilo sehnat velkou sumu peněz na nové místní komunikace, na které bylo slyšet řadu stížností, se situace po započetí prací na vozovkách obrátila. Nadávky pro změnu směřují na zmenšení pohodlí při samotné výstavbě.

Každá nová věc a vylepšení je ale vykoupeno nějakými dočasnými omezeními zaběhnutých zvyklostí. Samozřejmě by bylo nejlepší, kdyby stavební firma na práci nastoupila večer a my po probuzení mohli šlapat po nových cestách. Ale takoví umělci nikde na světě nejsou. Při takových stavbách jsou všude uzavírky, zákazy a objízďky. Jinak to nefunguje.

Myslím, že je třeba více pochopení a tolerance a méně pomluv a siláckých řečí. Většina problémů, a ty se na tak rozsáhlé stavbě musí zákonitě vyskytnout, se dá řešit věcně a v klidu. Nikomu z nás při různé práci doma také nejde všechno jako na drátku. Vyskytnou se problémy, musí se řešit a improvizovat. Tak i v tomto případě se všechny oprávněné stížnosti řešily a řeší! Nikdo nechce nikoho poškodit, je snaha vyjít každému vstříc.

Která obec v okolí se může pochlubit tím, že sehnala takovou sumu peněz na opravy místních vozovek? Žádná. Naš projekt na tyto komunikace se dostal do nejužšího výběru a byl oceněn nejvyšší sumou, která byla přidělena. Místo radosti z možnosti něco v Dalešicích budovat, vládne rozčarování.

Snahou OZ je vylepšení našeho prostředí, našich Dalešic. Ale v této situaci se nabízí otázka. Není lepší nedělat nic a nechat věci pomalu plynout

Víte, že...

- Sběr velkoobjemového odpadu se uskuteční v sobotu 22.července od 8.00 do 11.00 hod. na Městečku. Ambulantní svoz nebezpečného odpadu v pátek 15. září od ranních hodin,
- Při Tříkrálové sbírce bylo vybráno v naší obci v letošním roce 9.811,- Kč. Výtěžek za okres Třebíč činil 1 177 201,- Kč.
- Z fondu Vysočiny, grantového programu „Sportoviště 2006“ byla obci Dalešice přiznána dotace ve výši 87.000,- Kč.
- Z Programu obnovy venkova Vysočiny byla obci Dalešice přiznána dotace ve výši 120 000,- Kč na opravu interiéru márnice a části hřbitovní zdi.
- Za finanční podpory mikroregionu Horácko z Programu obnovy venkova Vysočiny byla u kaple sv. Kříže instalována informační tabule s popisem kulturní památky.
- V pivovaru Dalešice a.s. byla zahájena výstavba ubytovacího zařízení a rozšíření pivovarské restaurace.
- Pivovar Dalešice č.p. 71 byl Ministerstvem kultury ČR prohlášen za kulturní památku.
- Pokrývačská firma pana Hubera Horáka z Dalešic zhotovila novou stříšku na Boží muka v uličce do Koziny. Za tento sponzorský dar a ochotu si zaslouží poděkování!

JZ

tak, jak jsou zaběhnuté a mít klid? Vše tomu nasvědčuje. Bylo by to ale neomluvitelné. I Dalešice se musí posunovat dopředu. Proto Vás, kteří jste touto stavbou nějak dotčeni, prosíme o shovívavost a výdrž. Určitě budete na pozdím se zbudovaným dílem nakonec spokojeni.

RŠ

Na základě stížností svolává OÚ schůzi občanů spolu se zástupci stavební firmy Strabag.s.r.o. stavbyvedoucího a dozoru stavby z firmy Investing Třebíč s.r.o. k vyřízení námitek a připomínek k průběhu stavby komunikací. Schůzka se uskuteční v pondělí 3. července v 19.00 hodin na Obecním úřadě v Dalešicích. Ve vlastním zájmu se této schůzky všichni, koho se problém stavby osobně dotýká zúčastněte.

Mezinárodní návštěva

Při své cestě po jihu Moravy se 19. června u nás zastavila jedna skupina z několika skupin mezinárodních odborníků na problematiku venkova složená z příslušníků různých států. Tito experti byli z Anglie, Walesu, Polska, Rumunska, Estonska, Slovenska, Litvy a Řecka a tvořili mezinárodní expertní skupinu zaměřenou na rozvoj venkova v rámci MAS. *Tato zkratka znamená Místní akční skupina. Skládá se z mikroregionu Hrotovicko a mikroregionu Horácko a do MAS jsou začleněny i někteří podnikatelé v zemědělství.* Zastávka této dvanáctičlenné skupiny v Dalešicích nebyla náhodná. Naše obec byla vybrána spolu s Moravským krasem, Jemnicí a s památkou UNESCO na Zelené Hoře u Žďáru nad Sázavou.

Jednak jsou Dalešice členy MAS a také proto, že fungující pivovar není široko daleko. Za MAS naší oblasti byl přítomen její koordinátor, kterým je pan Ing. J. Toufar z Budišova.

Mezinárodní skupina odborníků po svém příjezdu navštívila nejdříve pivovar. Sklenice piva v panující slunečné výhni jim přišla vhod, zrovna jako pobyt v chladném ležáckém sklepu při prohlídce provozu pivovaru.

Po přesunu do kaple a její prohlídce, proběhla diskuze mezi členy delegace a koordinátorem naší MAS. Cizinci byli zvědaví, nehléděli na zpoždění, které jejich program stále nabíral. A tak místo plánované jeden a půl hodiny se jejich zdržení v Dalešicích protáhlo na více než dvojnásobek. Odjížděli od nás spokojeni a s úsměvem. Jejich „cestovní dílna“ měla pokračování ještě po následující dva dny a vyvrcholila setkáním všech skupin na Velehradě. Zde si pak vyměňovali mezi sebou své poznatky, dojmy a zkušenosti z návštěv různých oblastí. Dalešice byly jistě v jejich podání dobře prezentovány a uvidíme, zda bude mít tato návštěva pro naši obec nějaký přínos. Jistě ne okamžitý, ale jak praví klasik, je třeba nejprve něco investovat, pak můžeš něco očekávat.

RŠ

Myslivecké sdružení Dalešice a jejich aktivity

Každý, kdo šel pod pivovarem směrem ke koupališti, si jistě všimnul, že v prostorách bažantnice panuje čilý ruch. Nejprve byla k vidění postupná demolice stávajícího objektu, pak výkopy základů a betonování celé základové desky. Následovalo vyzdění obvodových zdí, montáž stropu a potom už se nad „glajchou“ tyčila dřevěná konstrukce krovu, jak u nás říkáme vazba. A prozatímní dílo korunovalo zalažování a pokládka krytiny.

Pracovníky na této stavbě jsou především brigádníci, členi Mysliveckého sdružení Dalešice. Tato organizace sdružuje své členy, myslivce, nejen z naší obce, ale i ze Slavětic, Hrotovic a Stropěšína. Počet členů se ustálil na čísle 33. Předsedou organizace je už 16 let p. Václav Sobotka. On je tou hybnou silou a člověkem, který se takřka o všechno stará.

A co že to na místě zbouřené budovy vzniká? Bude to víceúčelová budova, která bude sloužit potřebám myslivců. Co se ale skrývá pod širokým pojmem víceúčelová? V jedné části budovy, která je vyhrazena spolkové činnosti bude společenská místnost s malou kuchyňkou a sociálkami. V další části bude sklad krmiva a zázemí pro chovatelskou činnost při odchovu bažantů. Myslivci na této akci pracují převážně po sobotách a do současnosti na ní odpracovali více

jak 1200 brigádnických hodin. A to z pracemi započali kvůli dlouhé zimě a kvůli obavám z ptačí chřipky až v polovině dubna. Velkou pomocí je jim firma V stav a její majitel Ing. Bronislav Vala. Myslivci si této jeho přízně velmi cení a jsou za ni víc než vděční.

Právě díky tomu pokračuje stavba poměrně rychle a na podzim už by mělo být v určených prostorách uskladněno krmivo. Stávající přilehlé voliéry budou dále používány k odchovu bažantů jako doposud.

Na myslivce si vzpomeneme většinou na podzim, když slyšíme střelné rány, které nás upozorní na to, že se koná nějaký hon. A pak ještě když je u hospody větší sešlost aut, tak se zvědaví dozví, že myslivci mají „poslední leč“.

Jejich činnost je však daleko širší a bohatší, než jak si většina myslí. Střílení zvěře je až to poslední.

Organizace našich myslivců má do budoucna řadu plánů. Je dobře, že ve výhledu počítají s dalším rozvojem. Jsou skromní, pracovití a nebojí se těžkostí. Proto jim je třeba poděkovat za vše co dělají a popřát jim hodně zdaru v jejich další záslužné činnosti. To není formální fráze, to je myšleno zcela upřímně. Ať se Vám vše daří i nadále.

Dle informací p. Václava Sobotky
sepsal RŠ

Údržba místních komunikací a chodníků

Letošní zima se jaksepatří vyřádila. Bohatá sněhová nadílka přinesla velkou radost dětem a lyžařům, na druhé straně dělala vrásky na čele všem, kdo měli na starosti úklid sněhu. Také náš pracovník pan Rudolf Khor měl stále plné ruce práce. Díky němu byly naše místní komunikace po celou zimu kvalitně udržované a za to mu patří náš dík.

Poděkování patří také všem spoluobčanům, kteří poctivě uklízeli a sypali chodníky před svým domem a tím přispěli k bezpečné chůzi nás všech.

JZ

Horácké moře ožije

Ve Zpravodaji č. 1 z roku 2004 jsem Vás seznámil s projektem Horácké moře, jehož náplní je rozvoj cestovního ruchu kolem Dalešické přehrady. Lodní doprava, která je součástí projektu, je závislá na vybudování min. 3 přístavů a to v Koněšíně, v Dalešicích (na Kohoutině) a v Kramolíně. Plánuje se také přívoz z Koněšína do Třebenic. Na uskutečnění těchto plánů však chybí peníze. V loňském roce neuspěla žádost o grant, o jehož přidělení rozhodovala komise z Jihomoravského kraje a kraje Vysočina.

Letos však svitla naděje. Finanční podporu na vybudování lodní dopravy přislíbil mluvčí jaderné elektrárny Dukovany pan Petr Spilka. Pokud podporu projektu schválí koncem června ředitelství Čezu, může příští rok parník brázdit vody Dalešické přehrady.

JZ

Od července se mění pracovní doba na poště v Dalešicích

Po 8.00 – 9.00	15.30 – 17.00
Út 8.00 – 9.00	14.00 – 15.00
St 8.00 – 9.00	15.30 – 17.00
Čt 8.00 – 9.00	14.00 – 15.00
Pá 8.00 – 9.00	14.00 – 15.00

Z naší farnosti

Jsem rád, že Vás mohu před poutí opět tímto způsobem pozdravit a podělit se s Vámi o to, co jsme v naší dalešické farnosti společně podnikli a co jsme prožili v prvním pololetí roku 2006.

Chci poděkovat Vám všem, kteří jste přijali koledníky při Tříkrálové sbírce a přispěli na potřeby Charity. Poděkování patří také nejen koledníkům, ale všem dospělým, kteří je doprovázeli.

Na jarní prázdniny jsme za lyžováním s mládeží z farnosti vyrazili na moravsko-slovenské pomezí v okolí slovenské obce Makov.

V sobotu před Květnou nedělí jsme přijali pozvání brněnského biskupa na setkání mládeže v Brně na Petrově. Na přelomu dubna a května jsme si udělali s dětmi a mládeží třídní výlet do jižních Čech. V první polovině května se naše tři farnosti vydali na týdenní pouť Bosny a Hercegoviny a Chorvatska. Opět jsme zažili krásný týden ať, už po duchovní stránce či objevování a poznávání krásy historických měst a přírody. Navštívili jsme poutní místa Medjugorie a Vepric, historická města Mostar, Dubrovnik a Split a byli jsme v národních parcích vodopády řeky Krka a na známých Plitvických jezerech.

V sobotu 20. května proběhl v Přibyslavicích 1. ročník děkanského setkání ministrantů a dětí z farností, kterého se v hojném počtu účastnili ministranti i ostatní děti z naší farnosti.

Kdo nemohl jet na týdenní pouť do Chorvatska, mohl se koncem května zúčastnit jednodenní poutě do polských Wambeřic a na známé poutní místo Králíky, které se nachází nedaleko polských hranic.

Na druhou neděli v červnu budou vzpomínat děti, které přistoupily k 1. sv. přijímání. Protože se blíží prázdniny, tak nás opět čekají různé akce jako je návštěva Velehradu spojená s koncertem Lidí dobré vůle, tradiční letní farní tábor v Orlických horách nebo týdenní pobyt s mládeží na horách.

V létě nás čekají velké opravy. Chystáme se začít s velkou rekonstrukcí našeho farního kostela sv. Petra a Pavla (výměna střešní krytiny a oprava krovu, oprava a obnova fasády, výměna oken, vnitřní oprava omítek a výmalba, rekonstrukce schodiště do věže), také chceme na farní budově vyměnit krytinu a opravit střechu. Protože náklady budou veliké a hodně můžeme ušetřit brigádami a svépomocí, už dopředu vás prosím o pomoc.

Pouť do Chorvatska – Plitvická jezera

Děkanské setkání ministrantů a dětí z farností v Přibyslavicích

Na závěr bych Vám chtěl poděkovat za spolupráci i za Vaši přízeň a podporu a přeji Vám všem vše dobré a budu rád, když se společně setkáme na pouti v Dalešicích při slavení poutní mše sv. v 9,00 hod. ve farním kostele sv. Petra a Pavla.

*P. Petr Holý
duchovní správce farnosti*

Co se u nás událo před deseti lety

- Firma Eternit p. Miroslava Mašička otevřela prodejnu stavebního materiálu a propanbutanových lahví.
- Byla nainstalována telefonní budka u pošty
- Došlo k velkému prázdninovému stěhování. Obecní úřad byl přestěhován ze školní budovy do staré radnice. Mateřská škola byla přemístěna do nové přístavby u školy. Školní kuchyně se přesunula z 1. poschodí do přízemí školní budovy.
- Přestěhovala se také obecní knihovna do zadního traktu školy.
- V budově bývalého „Pramene“ byl otevřen obchod s rybami a rybími výrobky firmou Horyba
- Byla nainstalována silniční zrcadla v nepřehledných zatáčkách u fary a u sýpek
- Kancelář obecního úřadu ve škole byla vykradena neznámými zloději
- S rozbřeskem poutové neděle se zjistilo, že poutová mše byla v noci podříznuta a naporcována na 3 kusy.
- Během pouti bylo velmi nevlídné počasí, chladno a déšť. Proto poutová veselice musela být přesunuta do sokolovny.
- Byl celkově chladný rok. Sníh onu zimu ležel plných 110 dní. Ještě 3. dubna se prohrnovaly silnice. V dubnu byl po 6 dní zaznamenán ranní mráz, v květnu byly ranní teploty několikrát pouze +3° C. Vlivem chladného a deštivého počasí se komplikovaly žně. Houbaři však byli uspokojeni. Houby rostly v hojném počtu.
- V tehdejších parlamentních volbách, kterých se zúčastnilo 81,72 % voličů, dopadly u nás strany následovně: ČSSD 85 hlasů, ODS 49 hlasů, KDU-ČSL 47 hlasů, Republikáni 43 hlasů, KSČM 29 hlasů, důchodci 31 hlasů a ODA 16 hlasů.
- Dalešice měly v roce 1996 celkem 531 obyvatel, 255 mužů a 276 žen. Narodilo se 5 dětí a zemřelo 13 občanů.

Dalešický rodák

Letos na jaře vydalo město Hrotovice knihu s názvem Hrotovické album. Je to kniha, která obsahuje staré, historické fotografie Hrotovic od těch nejstarších až po rok 1950. Nebylo by na tom nic až tak překvapivého. Překvapivé je to, že autorem velké většiny snímků je dalešický rodák, fotograf Karel Chrást.

Tohoto fotografa a jeho atelier v Hrotovicích si ještě pamatuje řada dalešických pamětníků, které fotografoval když byli dítká školou povinná, nebo se nechali „zvěčnit“ v jeho atelieru na rodinné fotografii.

Karel Chrást se narodil v roce 1880 v Dalešicích, v č.p. 44, tam kde dnes bydlí p. Kotrsal. Jeho otec byl kolářem. Čím se vyučil, není známo. Ví se, že se ve svých osmadvaceti letech oženil a živil se jako obchodník s textilem v č.p. 62, což bylo vedle Stejskalovy hospody. A už zde začal s fotografováním. O tom svědčí dvě dochovaná čísla „Dalešických novin“ z roku 1908. V záhlaví je uveden jako vydavatel. Nejsou to klasické noviny jak je známe dnes, ale jsou ve formě pohlednice. Na rubové stránce jsou linky pro psaní adresy. Na pohlednicích jsou záběry zámku, školy, fary, kaple, hřbitova a sochy v zámeckém parku. Obrázky jsou opatřeny popisným textem a ve spodní části novin je krátce popsána nějaká příhoda. Karel Chrást vydal také několik pohlednic jako „Pozdrav z Dalešic“ s podobnými motivy, jaké použil při vydání „Dalešických novin“

V roce 1912 si postavil v Hrotovicích dům, kam se s manželkou odstěhoval. Je to patrový dům na dnešní ulici bratří Lohenských, kde v minulosti sídlil „komunál“ a také krátce firma V- stav. Zde žil a živil se svojí zálibou – fotografováním, až do své smrti v roce 1946.

Nefotografoval pak jenom Hrotovice a jejich okolí, ale okruh jeho působení byl velmi široký. Najdeme jeho snímky z údolí řeky Jihlavy, Stropěšinské serpentiny, snímky z poutí, školní fotky i záběry všemožných událostí, včetně osobních portrétů a třeba i staveb ze širokého okolí. Díky fotografu Karlu Chrástovi máme obrázky Dalešic tak jak vypadaly před sto lety a víme i jak vypadalo v té době okolí naší obce.

Můžeme tak porovnávat, jak se naše obec změnila a můžeme na fotkách poznat řadu lidí, které jsme znali a kteří už nejsou mezi námi.

Dnes v době počítačů, internetu, mobilních telefonů, kamer a digifotoaparátů jsme zaplavováni denně spoustou obrázků v takovém množství, že už je pomalu ani nevnímáme. Ale když se nám dostane do ruky stará fotka a už jich není mnoho, zahledíme se na ni se zájmem. Je dokumentem o době minulé, a době našich rodičů a prarodičů.

A v tom je práce Karla Chrasta záslužná.

Zatímco fotografův hrob na hrotovickém hřbitově už neexistuje, v Dalešicích na hřbitově je stále ještě hrob jeho rodičů.

RŠ

Minimuzeum

Je to k neuvěření, ale opravdu v Dalešicích vytvořila jedna rodina našich spoluobčanů své malé soukromé muzeum. Když jsem se o tom dozvěděl, byl jsem na pochybách o pravdivosti této zprávy. Proto jsem využil pozvání a s velkou zvědavostí jsem zazvonil u domovních dveří v č.p. 201.

To patří domu pana Milana Moriska, kde bydlí též manželé Ivana a Karel Holasovi. Svou sběratelskou zálibou se jim podařilo nashromáždit řadu předmětů z minulosti našeho venkova. K přehlednému vystavení obětovali jednu místnost rodinného domku.

A jaké jsou ty sběratelské exponáty? Namátkou lze uvést různé ošatky, slaměnky, mlýnky na kávu, cepy, lampy, trubky, přilby, vzduchové pistole, nástěnné svaté obrazy různých velikostí a tvarů. K vidění je řada růženců a také řada zachovalých kancionálů. Vystaveny jsou zde i různé dřevěné nástroje, nářadí a také nádobí a sklenice. Nelze přehlédnout ani dřevěnou ruční pračku, kameninové formy na pečení, ani několik dřevěných forem na tvarování másla.

Návštěvou v této muzejní místnosti jsem byl víc než mile překvapen a musím říci, že jsem zprávu o existenci sbírky nezaslouženě podceňoval. Za tuto svoji aktivitu si

Na vysvětlenou

Na květnové schůzi schválilo zastupitelstvo obce koupi právě poloviny domu č.p. 19, který známe jako starou Davidovu hospodu. Zchátralá nemovitost, která doslova hyzdí střed Dalešic, má navíc složitě propletené vlastnické vztahy.

Tato mohutná budova není zrovna chloubou Dalešic. A protože je na Městečku, je každému na očích a připomíná domy z poválečného pohraničí.

Vlastníci, rodina Davidova, nemá na jakoukoliv opravu ani pomyšlení, jediné co chce, je zbavit se této nemovitosti. A to buď prodejem přímému kupci, nebo prodejem přes realitní kancelář. Proto také z odhadní ceny ve výši takřka 1 milionu stáhla cenu na 300 000 tisíc korun.

A jaké důvody vedly OÚ ke koupi? Už při pohledu na onu nemovitost je třeba říci, že by mohla být v tomto stavu víc než vhodná pro ubytování občanů problémových a méně přizpůsobivých. Ti se rádi sdružují a v tomto objektu by našli příhodné podmínky k usídlení (v nedávné minulosti nastěhovaná problémová rodina do domu v dírách dělala potíže nejen sousedům a všichni si oddechli, když se je podařilo z Dalešic vystěhovat). Prodej přes realitní kancelář nese s sebou riziko, že nikdo neovlivní to, jaké by bylo využití zmiňovaného objektu. Neradi bychom se dočkali pak aktivit, které by tam byly provozovány a byly naší obci a tudíž občanům na přítěž. Toho se chceme vyvarovat a mít manipulaci s budovou pod kontrolou.

Je třeba také vzít v potaz skutečnost, že nemovitost je to výjimečná, je ve středu obce a tyto se zde neprodávají příliš často.

Nikoho z nás současný stav netěší, ale nelze stále okolo chodit se zavřenýma očima a dělat, že je to problém pouze vlastníků a nás se to netýká.

Říkáme po pravdě, že s budovou nemáme zatím žádný konkrétní záměr a nemáme ani peníze na opravu.

Jsou ale vypisovány různé dotační tituly, či granty Kraje, z Ministerstva či EU, a tak je naděje, že bychom mohli v budoucnu získat peníze na smysluplné využití budovy.

RŠ

obyvatelé domku opravdu zaslouží uznání.

Zajímavou myšlenku uvedli v život. Nezabavovali se starých věcí tak, jak to udělala většina z nás. A udělali dobře. Právě nyní mají tyto svoji hodnotu. Navíc mají majitelé v úmyslu sbírku dále rozšiřovat.

Při prohlídce vystavených exponátů na každého dýchne dávná i nedávná minulost a ocení šikovnost a fortel našich předků.

RŠ

Oprava místních komunikací

Koncem března letošního roku započaly stavební práce na rekonstrukci povrchů vozovek a parkovacích míst o celkové ploše cca 1500 m², na které obec získala grant z národního programu Phare 2003.

Do výběrového řízení na hlavního dodavatele stavby, které se konalo 7. 11. 2005 v kanceláři INVESTING Třebíč, se přihlásilo 8 uchazečů. Jediným kritériem pro výběr dodavatele dle požadavku EU po splnění administrativních a technických věcí byla nejnižší cena. Dva uchazeči byli vyloučeni z důvodu nesplnění kritérií soutěže. Vítězem soutěže se stala firma Strabag s.r.o., Praha, která předložila nejnižší cenovou nabídku ve výši 12 612 000,- Kč.

Pro zajímavost uvádím nejvyšší cenovou nabídku, která činila 20 331 000,- Kč.

Staveniště firma Strabag s.r.o. převzala 15. března 2006. Koncem března byly stavební práce zahájeny v Nové ulici vybagrováním kufru vozovky, pokládkou obručníků a uličních vpustí, navezení a zhutnění šterkových vrstev. Od 3. července bude prováděna pokládka balené asfaltové vrstvy.

Současně probíhá výstavba komunikace V Lipech a Na kopcích, s tím rozdílem, že povrch vozovky bude zhotoven z žulových kostek. S výstavbou komunikace V Lipech se současně provádí pokládka kabelů nn, veřejného osvětlení a kabelu pro rozhlas do země. Po osazení nových stožárů pro veřejné osvětlení budou stávající sloupky el. vedení demontovány.

Poslední etapa Pod Pivovarem bude zahájena začátkem července. Povrch vozovky bude rovněž z asfaltu jako v Nové ulici.

Termín pro dokončení stavby byl stanoven do 10. července, ale teď už je jasné, že se stavba prodlouží minimálně o jeden

měsíc. Nahromadily se problémy technického charakteru, více práce, požadavky občanů a obce, které se firma snažila dle možností splnit. Stavbě nepřála ani letošní tuhá zima. Díky ní se začalo později než jsme předpokládali.

Za zdržení stojí i velké problémy s financováním celé stavby. Dotace, která pokryje 75% celkových nákladů, je hrazena z poloviny Ministerstvem pro místní rozvoj a z druhé poloviny z Evropské unie. Právě prostředky z EU musíme neustále urgovat a přicházejí s několika měsíčním zpožděním.

Chápu rozhořčení některých našich spoluobčanů nad rozkopanými a neprůjezdnými silnicemi, ale jak vidíte, na tak rozsáhlé stavbě je problémů a požadavků stále dost a dost.

Prosím Vás proto všechny o trpělivost a pochopení. Odměnou nám budou nové komunikace, které by měly být zprovozněny do konce července.

JZ

Naši cvičenci v Praze

Je potěšitelné, že v dnešní moderní a svobodomyšlné době, kdy si část dětí a mládeže dělá co chce, kdy jim těžko něco poručí i vlastní rodiče, se najdou děti, které dobrovolně podstoupí hodiny organizovaného nácviku, spojeného s kázní a fyzickou námahou.

A co víc, že se najdou tací, kteří jsou ochotni v této uspěchané době, kdy nikdo nemá na nic čas, si právě najít ten čas a obětovat ho naší mladé generaci.

U nás se našly jak ochotné a šikovné děti, tak cvičitelky, které jim svůj volný čas věnovaly. Na podzim započaly s nácvikem skladeb s mlhavou vidinou vystoupení na XIV. Vsesokolském sletu v Praze.

Cesta k vystoupení na pražském Strahově je však dlouhá, lemovaná hodinami nácviku a přemáhání. A také něco stojí. Náradí i cvičební úbory si všichni museli pořídit z vlastních prostředků. Divákům se v plné parádě poprvé představili při otevírání našeho dětského hřiště. Ti menší ve skladbě s názvem „Počítadla“ opravdu cvičí s netradičními dřevěnými počítadly. A starší děvčata cvičí s barevnými obručemi a se stuhami. Jejich skladba se jmenuje „Rozkvetlá louka“. A že to ovládají, o tom nás přesvědčili už v sobotu.

Následující den své umění předvedli divákům v Třebíči na župním sletu kraje Vysočina.

Hned o pouti v neděli večer se vydají na cestu do Prahy, kde je čekají nejprve secvičné a pak 5. a 6. července vystoupení při hlavním programu Sletu na stadionu Evžena Rosického na Strahově.

Vedoucí mladších dětí paní Eva Čtvrtníčková veze do Prahy 9 dětí. Mgr. Věra Špačková a Martina Ondráčková pak 18 děvčat. Určitě budou za svoji námahu všichni zúčastnění odměněni překrásnými zážitky a uchovají si na Prahu a Slet nezapomenutelné vzpomínky.

Budou tam reprezentovat i naši obec. Proto jim přejeme, aby se jim obě vystoupení zdařila, aby v hlavním městě ukázali, že i v malé vesnici je šikovná a pohledná mládež, která něco dokáže.

Poslední poválečný sokolský Slet a to v pořadí XI. se konal v roce 1948 a na něm předvedly své umění i ženy z Dalešic. Bylo jich tehdy pět. Jednou z účastnic tehdejšího cvičení v Praze a jediná, která nyní v Dalešicích bydlí, byla i paní Ludmila Valová.

Od roku 1955 byly Slety vystřídány Spartakiádami. Po roce 1990 se zase vrátil Slet a ten letošní je tedy XIV.

Dobrou cestu do Prahy, bezchybné předvedení skladeb a šťastný návrat domů, mládežníci! Držíme Vám palce, ať Vám vše dobře dopadne!

RŠ

Sbor dobrovolných hasičů Dalešice v prvním pololetí roku 2006

Po letošní dlouhé zimě se na nás konečně usmívá sluníčko a školáci už vůbec nemyslí na učení, ale na svá prázdninová dobrodružství. A já opět sedím u počítače a ráda bych se s Vámi podělila o své postřehy z činnosti hasičů v Dalešicích, tak jak se udály od počátku tohoto roku.

Akcí, na kterou jsme se všichni těšili, byl jistě HASIČSKÝ PLES, který se uskutečnil v sobotu 28. ledna 2006 a opět na něm zahrála skupina MACHEN MUSIC. Ovšem ty letošní mrazy nám daly dost zabrat a proto vytopit sokolovnu tak, aby přítomné dámy mohly ukázat své pěkné šaty, stálo hodně úsilí a času. Snad se to ale podařilo – soudím tak podle toho, že dobrá nálada a taneční páry na parketu vydržely do ranních hodin. Třešničkou na dortu byla bohatá tombola. Všem, kdo se na přípravě a průběhu plesu podíleli, patří ještě jednou velký dík.

Měsíc pak utekl jako voda a v kalendáři bylo datum 25. února 2006. Našimi Dalešicemi, za doprovodu písniček v podání dechové kapely Podlužanka, pochodoval a různě skotačil podivný průvod. Mohli jsme vidět pohádkové tři veterány i s funkčním flašinetem, členky skupiny KISS, piráta, čarodějnice, různá zvířátka i záhadného arabského muže (možná hledaný terorista?) a další masky. Ano, byl to již tradiční MASOPUST v naší obci. A legrace rozhodně nechyběla.

S příchodem jara a za trochu lepšího počasí začaly tréninky družstev mladých hasičů. V letošním roce začalo platit na soutěžích nové pravidlo hodnocení mladých hasičů, takže družstva těch menších hasičů (maximálně do 12-ti let) jsou hodnocena zvlášť, což je jistě spravedlivé. Naše nové družstvo těch nejmenších získalo posily i z Rouchovan a přestože v něm soutěží i předškoláci, nevede si vůbec špatně. To mladí hasiči dokázali v Moravských Budějovicích i ve Vladislavi. Doufáme, že jim jejich nadšení pro hasičský sport vydrží a jednou zúročí své dovednosti i v družstvu starších.

A co nás ještě v letošním roce čeká? Plánujeme výlet do Brna na hasičské učiliště a Brněnskou přehradu. Čeká nás spousta soutěží a práce, ale také odpočinek, prázdniny a dovolené. Přeji všem krásné léto a ať si ho ve zdraví užijete!

*Za SDH Dalešice
Jana Čaňková*

Základní škola

Konec června je pro žáky čas, kdy s netrpělivostí čekají na prázdniny. Ještě vysvědčení a „hurá za dobrodružstvím“. Po dlouhém pracovním roce si opravdu zaslouží chvíle volna strávené v kruhu rodiny a svých kamarádů.

Co tedy dělali? Kromě toho, že museli zvládnout učivo daného ročníku, tak se každý podle svých zájmů a chuti do práce věnoval činnosti v některém z kroužků. V letošním roce to byly: „Zpívání“ – sborový zpěv, „Flétnička“ – hra na zobcovou flétnu, „Počítače – práce na PC“, „Ruční práce“, „Angličtina“ – výuka anglického jazyka. Koho nezaujala práce v kroužcích, mohl se zúčastnit dalších aktivit, které byly pro žáky připraveny. Ve škole proběhla soutěž ve sběru starého papíru. Žáci nasbírali 2 300 kg. Na prvním místě se umístila Gabriela Plíšková, na druhém místě Dominik Líbal a na třetím místě skončil Pavel Slavík. Vítězové dostali pěkné věcné dary a všichni sběrači si smlsli na zákuscích. V příštím roce budeme soutěž opakovat a už teď slyšíme hlasy: „Příště se budu ještě víc snažit, abych byl na prvním místě.“ Tak uvidíme, jak se nám to povede a příští rok Vás budeme opět informovat, jaké máme sběrače.

Dařilo se nám také v pěvecké soutěži „Yamaha show 2006“. Jiří Čtvrtníček se umístil na třetím místě. Jeho a písně ostatních soutěžících jste mohli slyšet na jarním koncertě Zpívání v místní sokolovně. Několik medailí žáci vybojovali na Olympiádě v atletice. Byly to: stříbrná /sprint na 60 m/, stříbrná /skok daleký/, bronzová /vytrvalostní běh/ – Vojtěch Veselý, stříbrná /sprint na 60 m/ - Tomáš Vyletěl. Tradičně naše škola pořádá Olympiádu v netradičních sportech. Letos jsme tuto akci spojili s otevřením víceúčelového hřiště, kterou uspořádal obecní úřad společně se Sokolem Dalešice. Jako odměny za sportovní výkony bylo dětem rozdáno mnoho bonbonů, které nám daroval pan Vala. Děkujeme a vážíme si toho, že nám pravidelně věnuje sladkosti na Mikuláše a na jiné akce pro děti..

Kromě práce jsme se také bavili. Na Den dětí jsme si vyšli do přírody, zahráli Stopovanou a opekli špekáčky. Přijel za námi kouzelník, zpěvák a také herci se svou pohádkou. Do divadla jsme si zajeli do Třebíče na Vánoční kabaret.

Na závěr školního roku jsme byli na výletě v Moravském Krasu. Prošli Punkevní jeskyní, projeli se na lodičkách a nad propast Macochu nás vyvezla lanovka. Všem se výlet moc líbil. Děti ze Zpívání prožily dva dny u rybníka v Rouchovanech.

Všem žákům přeji krásné prázdniny a rodičům příjemnou dovolenou. A na prázdniny ještě písničku, kterou složili naši zpěváci.

U nás v Dalešicích / na melodii písničky Pod naším okýnkem /

U nás v Dalešicích, tam je to bezvadný,
u nás v Dalešicích, tam je to fajn.
Máme pěkný rybníček, plave si v něm Pepíček.
Přijďte se vykoupat, bude vám fajn.

U nás v Dalešicích, tam je to bezvadný,
u nás v Dalešicích, tam je to fajn.
Uvítá Vás pivovar, tam co Pepin stále řval.
Dejte si pivíčko, bude Vám fajn.

U nás v Dalešicích, tam je to bezvadný,
u nás v Dalešicích, tam je to fajn.
Sto let už tu škola stojí, kolem ní se děti rojí.
Kdo by chtěl pětku mít, může si přijít.

Z letošního masopustu...

Dalešické kroniky

Od 1. 7. 2006 vstoupí v platnost nový zákon o obecních kronikách. Nahradí dosud platný zákon z roku 1920 a rovněž letité právní předpisy a různé vyhlášky vztahující se na tuto oblast. Jsou zastaralé a pro dnešní dobu neaktuální.

V naší obci je vedeno několik kronik. Kromě obecní kroniky je to ještě kronika školy, kronika hasičů, kronika Sokola, kronika Sboru pro občanské záležitosti a kronika farnosti.

Školní kroniku sepisuje ředitelka školy Mgr. Alena Stupková. Kroniku hasičů vede Ivana Došková ml. a sokolskou kroniku píše Mgr. Věra Špačková, která se stará rovněž o kroniku SPOZ.

Každá z kronik má své specifické zaměření. Popisují činnost v té které organizaci průběžně rok po roce. Některé jsou doplněny též fotografiemi. Po létech jsou pak cennými dokumenty, vypovídajícími o různých událostech a o životě v naší obci. Jsou tak zachovány pro příští generace.

Listování v kronikách bývá velmi zajímavé, poučné a někdy také úsměvné.

Najdeme v nich mimo jiné popisy o tom, jak se žilo před mnoha lety, jak lidé u nás bydleli, jak se bavili, jak pracovali, jaké vedli spory, co budovali, jaká byla úroda či neúroda, jaké byly výkyvy počasí, jaká byla dráhot a další mnohé zajímavosti.

V kronikách organizací či spolků se dozvíme především informace o jejich činnosti, o členské základně, o jejich úspěších i neúspěších. To vše je v kronikách zaznamenáno.

Nejstarší kronikou je školní kronika, která byla založena v roce 1876 nadučitelem Aloisem Klimentem. V několika knihách je zachycen život a dění ve škole i mimo školu. Záznamy z let 1939-1945 se však omezují pouze na počty dětí nastoupivších do školy a počty dětí ukončivších školní rok. Přetržka v psaní školní kroniky je pak v období 1982 – 1991, kdy škola byla uzavřena. Po jejím znovuootevření psaní školní kroniky pokračuje.

Kronika TJ Sokol zachycuje události a bohatou činnost v jednotě od roku 1921. Začátek psaní kroniky spadá zřejmě do roku 1928 a zápisy z předminulých let byly zpětně dopsány. Zápisy dokumentují nadšení a elán s jakým se členové pustili do cvičení po založení jednoty. Popisují úsilí, které museli vyvinout pro získání pozemku na stavbu sokolovny, získávání financí na stavbu třeba i formou obětavých darů a půjček. Návlek několika divadelních představení ročně, pořádání zábav, šibřinek, akademii, aby měli nějaké peníze nejen na stavbu, ale i na vlastní činnost.

Prvním kronikářem, který zahájil sepisování kroniky Sokola byl řídící učitel Bohumil Nezval. Psaní kroniky končí rokem 1938. Pokračování, které zachycuje život jednoty, se začalo psát až roku 1995.

Kronika Sboru pro občanské záležitosti zaznamenává především významná životní jubilea občanů, vítání dětí do života i zlaté svatby. Byla založena v roce 1973 a je vedena takřka bez přerušení doposud.

Hasičská kronika je založena pouze pro

hasičský dorost, kde najdeme popis jejich nácviu a výcviku a hlavně údaje o účasti na různých soutěžích a přeborech. Je sepisována od roku 2000. Za svého působení na naší škole založil v roce 1965 Jan Kovacs kroniku divadelního ochotnického spolku, který zde působil při místní Osvětové besedě. Po jeho odchodu z Dalešic však v psaní této kroniky nikdo pokračovat ani nemohl, neboť byla jeho osobním vlastnictvím a odvezl si ji sebou na nové působiště. Nyní je tato kronika ve vlastnictví naší obce.

Farní kronika byla založena v roce 1934 po příchodu faráře P. Eduarda Sommera. Počáteční zápisy v ní jsou více než stručné a po roce 1955 chybí úplně. Teprve P. Alois Zouhar, který k nám přišel v roce 1962 kroniku zpětně doplnil a podrobně psal roční zápisy dál. Toto se děje i v současnosti.

Začátek psaní obecní kroniky se datuje rokem 1905. Tehdy se pokrokoví členové čtenářského spolku „Lidumil“ rozhodli, že bude založena „Pamětní kniha městečka Dalešic“ a tak se i stalo. Prvním, kdo kroniku začal psát, byl zdejší učitel Antonín Votava. Záznamy v této obecní kronice však nejsou jen od tohoto data, neboť pověřený kronikář a jeho spolupracovníci zachytili i události, ale také mluvu a způsob vyjadřování, popsal zvyky, které se udržovaly, jak se bydlelo i jak se lidé oblékali.

Kronikáři byli v minulosti především učitelé. Byli to vůdčí osobnosti místní kultury. Po A. Votavovi psal obecní kroniku učitel Jan Kalenda. Poslední předváleční zapisovatelé nejsou známi.

Jak se zvyšovalo nebezpečí německé okupace, stávaly se zápisy v kronice stručnější a stručnější, až po roce 1939 ustaly úplně.

Po záboru československého území fašistickým Německem a po rozpoutání II. světové války byla kronika ukryta. To co si většina lidí myslela, se psát nemohlo a navíc to bylo v té době víc než nebezpečné.

Po válce se pokusil pan Jaroslav Potůček obnovit psaní kroniky a hlavně zmapovat dobu válečnou, dobu strachu a nesvobody. Zůstalo, ale jen u pokusu. Nelze mu to vyčítat, neb doba se měnila, práce v hospodářství bylo mnoho, měl problémy s úřady a tak listy v kronice zůstaly nepopsány. A přitom bylo co zaznamenávat – poválečné přeměny, obnova obce, znárodňování, zakládání JZD, léta padesátá atd.

Až v roce 1977 se ujímá psaní kroniky pan Ladislav Skála. Opět se potvrdilo pravidlo, že obecní kroniku většinou vede učitel. Nový kronikář nejen že obšírně krasopisným rukopisem popisoval dění v obci, ale snažil se zaplnit mezeru, která vznikla takřka čtyřicetiletou nečinností na tomto poli. Celou řadou retrospektivních zápisů se pokusil zpětně zachytit nejdůležitější okamžiky v dějinách Dalešic. Mimo jiné osudy několika odbojářů, parašutisty Pospíšila, totální nasazení na práci v Německu, tragické květnové bombardování obce i prvopočátky

zakládání družstva. Kroniku sepisoval celých 24 let, do roku 2000.

Záznamy tohoto roku jsou z jeho pera poslední. Za tato léta hustě popsal dvě kroniky.

S koncem druhého tisíciletí předal psaní kroniky mně, čehož jsem se s radostí, ale i odpovědností ujal. Je to práce zajímavá a dokud mi síly budou stačit, budu zaznamenávat dobré i ty méně dobré události v našich Dalešicích.

I když jsem nebyl učitelem, snažím se pokračovat ve šlépějích svých předchůdců, kteří jsou mi příkladem.

RŠ kronikář obce

Informace i něco navíc

Ve Zpravodaji obce Dalešice se dozvíme důležité informace jako např. kdy zaplatit poplatky, kdy bude sběr nebezpečného odpadu, přečteme si co je nového v ZŠ a MŠ, jak si vede SDH a TJ Sokol, o práci Zastupitelstva obce, co nového se podařilo vybudovat, najdeme zde různá pozvání, blahopřání a jiné důležité věci.

Náš Zpravodaj nemá však jen informativní charakter, ale i něco navíc. Články - které jsou někdy úsměvné, poučné i káravé. Zvláště zajímavé jsou ty z historie naší obce nebo postřehy ze současnosti. Právě tyto články nám přináší pan Rudolf Špaček. Všimněte si kolik jich je tímto znakem RŠ v každém Zpravodaji podepsáno. Po celý rok sleduje všechny události v naší obci od těch nejmenších až po ty nepřehlédnutelné. Nezapomíná ani poděkovat a pochválit ty, kteří se nějakým způsobem podílejí na kulturním, sportovním a jiném dění v naší obci, umí si vážit lidí, kteří něco dělají pro ty ostatní, protože on sám ve svém volném čase shání informace od pamětníků, po archívech a kde se dá, jen aby pro nás něco zajímavého napsal. Pořídí spousty fotografií a ty nejhezčí vybere do Zpravodaje a přílohy Obecní kroniky.

Svémi příspěvky obohacuje již několik let strohá fakta a oznámení. Uspořádal také dvě výstavy fotografií, jednu u příležitosti šedesátého výročí bombardování Dalešic a druhou – historické fotografie Dalešic a okolí, o letošní pouti. Jsou to hodiny obětavé práce, která si zaslouží uznání. Chtěla bych mu proto touto cestou za jeho práci poděkovat jménem svým, jménem zastupitelů a také jménem Vaším, protože věřím, že i Vám se jeho příspěvky líbí.

Tak tedy – upřímně děkuji a přeji panu Špačkovi, aby ho tato múza neopouštěla a aby nadále psal články, které se tak hezky čtou.

Božena Stejskalová

Výsledky voleb do poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ze dne 2. a 3. června 2006 v obci Dalešice

Voleb se zúčastnilo ze 428 oprávněných voličů 285 což je 66,28 % Volby dopadly následovně :

ČSSD	90 hlasů
KSČM	70 hlasů
KDU-ČSL	68 hlasů
ODS	38 hlasů
Strana zelených	7 hlasů
Koalice pro ČR	2 hlasy
Nezávislí	2 hlasy
Strana zdravého rozumu	1 hlas
Unie svobody – Dem. unie	1 hlas
Moravané	1 hlas

Krátce z programu III. Pivovarské sezóny

1. července ve 20.00 hod.
country kapela **DRUHEJ DECH**
15. července ve 20.00 hod.
KK BAND
29. července ve 20.00 hod.
CZALDY WALDY KVARTET
11. srpna ve 20.00 hod.
PETER DVORSKÝ
S LÁSKOU O OPERNÍM ZPĚVU
Vystoupení pana Petera Dvorského, který diváky zábavnou formou provede svou tvorbou i životem. Na závěr pořadu se uskuteční autogramiáda.
21. – 27. srpna
Mezinárodní řezbářské symposium
25. srpna v 19.00 hod.
JAZZ V PIVOVARU
PETER LIPA A BAND
IVO VIKTORÍN
ODPOLEDNÍ SMĚNA, FRU - FRU
26. srpna ve 20.00 hod
TUBABU
2. září
Zakončení Pivovarské sezóny
NEWMOUR
16. prosince
Tradiční pivovarská zabíjačka
31. prosince
Silvestr v Pivovarské restauraci

Informace sboru pro občanské záležitosti

V první polovině roku se narodili

Michaela Fialová

Matěj Olič

Dětem přejeme šťastné dětství.

Sňatek uzavřeli

Lenka Hružová a Jaromír Hájek

Novomanželům přejeme do společného života hodně lásky a porozumění.

Životní jubileum ve druhé polovině roku oslaví

v červenci	Remeňová Milada	75	Ryšánková Marie	60
v září	Kain Jindřich	70	Procházková Marie	75
v říjnu	Hošková Anežka	70	Chocholoušová Alžběta	75
	Potůčková Milana	70		
v prosinci	Khor Rudolf	60	Pavličková Libuše	70
	Zadražilová Božena	85		

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a pohody do dalších let.

Navždy jsme se rozloučili s těmito spoluobčany

Anežka Davidová

Karel Potůček

Jana Hladká

Marie Čurdová

Josef Sedláček

Marie Okřinová

Julie Palásková

Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast.

Věkové složení obyvatel naší obce ke dni 27.6. 2006

	do 6 let	7-18	19-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	91-100	celkem
muži	15	61	32	50	41	43	23	18	3	1	287
ženy	17	61	44	45	38	28	25	25	13	2	298
celkem	32	122	76	95	79	71	48	43	16	3	585

Průměrný věk obyvatel naší obce je 37,5 let.

B.S.

Vzpomenete si?

Starší dalešičtí spoluobčané si jistě vzpomenou na rok 1971, kdy v naší škole po tři dny vystavoval své práce výtvarník a malíř Ladislav Krásný. Ano je tomu už 35 let, kdy jsme měli možnost shlédnout plátna, na která zachytil kouzlo překrásného údolí, kterým se proplétala naše stříbropěnná řeka Jihlavka.

Na jeho obrazech najdeme řeku ve všech ročních obdobích. Spoutanou ledovým krúným, rozbouřenou při jarním tání i tichou a volně plynoucí romantickým údolím. Vidíme na nich řeku u Černých vírů, pod Wilsonkou, pod Dřínovou horou, u Dalešického mlýna, pod Hrádkem, u splavu i u mlýnského náhonu.

Překrásným přírodním scenériím v té době už doslova zvonila hrana, neboť se přiblížilo napouštění přehradního jezera. Kolekce jeho obrazů se tak stala vlastně uměleckým dokumentem. Malíř si velmi oblíbil tato místa a často u řeky pobýval a jen těžce se smiřoval s její ztrátou. Vyjádřil to i velmi pěknou a dojemnou básní s názvem „Řeka umírá“. Výstava byla úspěšná a velmi početně navštívená. V řadě našich domovů visí obraz z palety mistra Ladislava Krásného a připomíná zašlou krásu dnes už neexistujícího údolí s „naší“ hučící řekou.

Nyní obdivujeme trochu jinou scenerii a přírodní krásu, která vznikla po napuštění přehradního jezera. A na tehdejší příkré, zalesněné stráně, dalešický mlýn a milovanou romantickou řeku, už jenom nostalgicky vzpomínáme.

RŠ